

mer mig, at den erede Ordfører i sin Taler for at finde Mangler i det af Regjeringen foreslaede er gaaet noget forvidt. — Smidlertid skal jeg slutte med det, hvormed jeg begyndte, nemlig, at al videre Tale om disse 2 Millioner jo i Grunden er øresløs, naar det erede Fleralt anser det for at være rigtigt ogsaa at gjøre disse af det som nyttige og nødvendige tidligere erkjendte Foranstaltningers Gjennemførelse til Støttestykker for sine Bestræbelser for at angribe Magtstillingen. Jeg udtrykker mig saa blidt som muligt om de Bestræbelser, der gjøre sig gjældende. — Et af de Forlangender, som ikke kunne staa i noget Forhold til de tidligere foreliggende samlede Forsvarslove, er Forlangendet om en Bevilling til Anskaffelse af et nyt Skib til Hans Majestæt Kongens Brug. Der kunde ikke være nogen Tvivl om, hvad Betydningen var af den Motivering, der af Udvalget er givet i Betænkningen af dets Forslag om at afslaa dette Forlangende, men enhver Tvivl derom blev hævet ved den erede Ordførers Udtalelse. Jeg tror, det havde været helbigere, om Afvisningen, der jo dog vel maatte betragtes som tilstrækkelig sikret, kun var bleven begrundet ved de Ord, der staa i Betænkningen, istedetfor at blive yderligere belyst ved den erede Ordførers Udtalelser; men det er jo Noget, som maa være den erede Ordførers Sag. Jeg kan i ethvert Tilfælde ikke beklage mig over, at den erede Ordfører har anset det for at være nødvendigt tydeligere at udtrykke den Tanke, som jeg for mit Vedkommende ikke har tvivlet om saa bagved Udtalelsen i Betænkningen.

Ordføreren (Berg): Jeg skal ikke omholde mig videre ved, hvad det erede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte. Hans politiske Stilling er en ganske særegen, og da han er en saa konsekvent Mand, er det derfor ogsaa naturligt, at hans politiske Betragtning bliver i Overensstemmelse med hans særlige Udgangspunkt. — Til den meget erede Krigsminister skal jeg bemærke med Hensyn til et enkelt Punkt, Endringsforslaget under Nr. 147, at det ikke kan siges, at dette Forslag staa saaledes i Forbindelse med tidligere Bevillinger, at det er en Fortsættelse deraf. Man bevilgede — og det er ligeledes Tilfældet i Nar — paa det ordinære Budget, under § 22, Midler til Forsædiggelsen af omtrent 1,000 Bagladeriviser i Forbindelse med Reparationer af de brugte, og man har af og til, men ingenlunde som Regel, bevilget 1,000 paa § 26. Man finder, at vi nu ere naaede saa nær til det Maal, hvorved man mener foresøbig at burde blive staaende, at der ikke er fornøden Anledning til at give denne Bevilling for det næste Finantsaar. — Ministeren mente, at man vilde oparbejde, hvad man tidligere havde faaet bevilget, uagtet Udskillingen er forlangt paa Tillægsbevillingsloven; men jeg skal

ikke her komme ind paa at analysere Tillægsbevillingslovens enkelte Poster. Jeg indrømmer, at Udskillingen er en Oparbejdelse. Men jeg skal minde om, at den Gjenbevilling, der forlanges fra Krigsministerens Side i Nar, udgjør mellem 5 og 600,000 Kr. — Jeg tør ikke følge den meget erede Krigsminister paa hans Vandring gennem de enkelte Forslag, uagtet han, — det indrømmer jeg — gjorde det saa kort som muligt, naar der skal gaaes den Vej. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig, at den erede Minister i sin Udtalelse om Betydningen af at forstærke de nuværende Efforter noget fatte Nødvendigheden af det faste Fort paa Middelgrunden i Stjøgge. Den Betragtning, som for nogle Nar siden blev fremsat om Betydningen af dette Fort, er nu skudt tilside. Særligt skal jeg ikke komme nærmere ind paa den erede Ministers Forslag. Jeg kan meget vel forstaa, at den erede Minister fra sit Standpunkt forklarer os de enkelte Forslag, at han betoner adskillige af dem stærkere end andre og deslige. Jeg har Intet imod, om det delvis vinder Anklang hos en Del af Thingets Medlemmer, men jeg tror ikke, at det kan svække den almindelige Betragtning overfor disse Spørgsmaal, som jeg gjør gjældende. — Jeg vil derefter henvende et Par Ord til den erede Conseilspræsident. I Almindelighed udtaler den høitærede Conseilspræsident sig, efter min Opfattelse, meget klart og forstaaeligt; men der var i Afseende et enkelt Afstnit af hans Tale, som jeg i al Fald ikke fik nogen Rede paa, og jeg er tilbøielig til at tro, at det gik erede Medlemmer ligesaa. Den erede Minister mente, at Fleraltet ikke skulde have gjort sig den Uleilighed at skrive den paapegede lange Del af Betænkningen. Jeg kan særdeles godt forstaa, at den erede Minister ikke synes om Fleraltets Betænkning, hvorimod han var meget vel tilfreds med Mindretallets; han fandt ikke, at den var for lang, fordi den falder saa nøje sammen med Ministeriets Mening. Det er et ganske interessant Særstykke, vi have under denne Behandling af Finantsloven, idet vi høre, hvorledes den høitærede Minister med en saadan Varme kan slutte sig til Mindretallet. Smidlertid vil den erede Minister indrømme, at det beror paa Fleraltet selv, hvor lang eller hvor kort det vil gjøre sin Udvikling af Sagen, og selv om man kommer til at sige en Minister Udskilling, eller for Publikum at aabenbare Udskilling, som ikke er Ministeren behageligt, er det selv om man nødt vil gjøre det, Ens Pligt. — Naar den erede Minister bebrejdede Fleraltet, at det ikke undersøger hver enkelt Sag for sig, har Ministeren ikke nogen Ret til at gjøre denne Bebrejdelse, thi hvorledes Fleraltet vil undersøge Sagen, derfor staaer det ikke Ministeren til Ansvar, men Thinget, som har valgt det. For Resten veed Ministeren aldeles ikke, hvilke Undersøgelser i det Enkelte og om de enkelte Sager der er gaaet forud for